

Jeg er enig med hr. Villy Søvndal i, at der er en masse hvis'er i det her, og det skal jeg vende tilbage til i min ordførertale, men i situationen i dag er der jo ikke noget hvis. Og jeg synes, det er lidt underligt, at SF siger, at det, der blandt andet skal til, er diplomatiske aktiviteter, når det, udenrigsministeren har sagt, er, at det netop er, når de diplomatiske aktiviteter ikke længere virker, og at beviset for, at de ikke virker, er til stede, man er nødt til at bruge en militær trussel for at kunne gøre noget, for så kan det jo ikke hjælpe noget, at man som svar på dét kommer og siger, at der skal endnu mere diplomati til.

Der må vel være en grænse et eller andet sted, hvor vi som verdenssamfund må sige: Hertil og ikke længere!

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, hr. Peter Duetoft får det stillet for forenklet op: som om der kun er to valg – enten det planlagte militære indgreb eller også ikke at gøre noget.

Hvis man læser Kofi Annans rapport til FN's Sikkerhedsråd, kan man se, at han peger på, at der er handlemuligheder, som ikke er militære. Det er dét, hele Kofi Annans anbefaling går ud på. Men han udelukker ikke militære midler, og det gjorde jeg heller ikke i mit indlæg.

Jeg vil ikke udelukke, at også SF vil stemme for et militært angreb på Serbien, ligesom vi tidligere har været med til at stemme for militære indgreb – vi gjorde det sidst i Bosnien med hensyn til SFOR-styrken – men vil bare sige, at netop med den kompleksitet i baghovedet, som jeg også forstår at hr. Peter Duetoft anerkender, lige præcis i den situation er det jo helt afgørende, at det er verdenssamfundet, der regulerer det. Og derfor er det et helt uforventeligt krav fra SF, at der er et sikkert FN-mandat, og det vil sige, at den måde, man regulerer internationale konflikter på, respekteres i denne her sag. Ellers spiller vi for alvor hasard ikke alene med Kosovos, men med hele områdets fremtid.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er jo lidt ælle bælle, det her, for det, vi tager stilling til i dag, er, om den militære trussel skal ligge bag de fortsatte diplomatiske aktiviteter. Vi giver i dag mulighed for, at man kan handle, men det betyder da ikke, at man skal sige: Nu gider vi ikke mere. Hvis der er nogen som helst

bevægelse diplomatisk, skal man selvfølgelig gøre brug af den mulighed.

Det, der ikke er tid til, er ikke at sørge for, at Milosevic & Co. ved, at alternativet til at gå seriøst ind i de diplomatiske forhandlinger er, at der kan komme et militært angreb. Og dér synes jeg, det centrale er at sige, at man altså giver verdenssamfundet endnu et middel i forhandlingerne og endnu en mulighed til allersidst. Det kan ikke hjælpe noget, at man først skal tilbage til Folketinget, når det er ved at brænde på, og sige: Uha, hvad er det nu, der foregår?, og at vi så skal til at gøre det ene eller det andet eller det syvende.

Jeg kvitterer meget for hr. Søvndals melding om, at også SF kan komme i den situation at stemme for et militært angreb, for det synes jeg er en fin melding i den forstand, at den i alt fald viser en vis realisme med hensyn til, at det kan være, at det er dér, det ender. Vi andre tager så bare beslutningen i dag ved at sige, at regeringen skal have handlemuligheden allerede nu, hvis det er nødvendigt, mens SF åbenbart vil krybe lidt i læ.

Villy Søvndal (SF):

Det var ikke et forsøg på at krybe i læ.

Jeg ved, at hr. Peter Duetoft er historiker, og jeg vil godt stille et samvittighedsspørgsmål: Hvordan har hr. Peter Duetoft det med, at vi nu to gange inden for et halvt år henholdsvis i Irakkrisen og nu i Kosovokrisen har forholdt os til situationer, hvor vi siger: Den verdensorden, vi etablerede efter Anden Verdenskrig, sætter vi nu i to situationer ud af kraft på den måde, at vi bøjer international ret, i det her tilfælde ved, at vi ser væk fra det, som er Sikkerhedsrådets opgave i FN, nemlig at tage stilling til, om man skal anvende militær magt? Det undlader man, fordi man ved, det er en besværlig vej at betænde. Hvordan har hr. Peter Duetoft det med det som historiker?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg skal vende tilbage til det i min ordførertale, men jeg vil da godt sige, at jeg har det meget godt med at være konsekvent, nemlig at have en konsekvent holdning til, at Danmark har et medansvar for, hvad der foregår i verden, og at Danmark også skal være med, når verdenssamfundet reagerer. Det var vi i Irak, og det er vi her.